

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פְּרִשִׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה עַרְב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ הוֹשְׁעָנָה רַבָּה כ"א תְּשׁוּרִי ה'תשפ"ד - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שִׁישִׁי עִם רִשׁוּי

מֹשֶׁה מְסִים לְבָרֵךְ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְּטִירָתוֹ:

ה' דואג לבני ישראל ולכן כל אחד מהם יזכה לחיות בנחלתו בארץ ישראל ללא שום פחד מהגויים ויחיו באחדות במקום אחד.

מֹשֶׁה לֹא צָרִיךְ עוֹד לְפָרֵט הַבְּרָכוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, הֵם כְּבָר מְבֻרָכִים בְּכֹל. כַּעַת מֹשֶׁה סִים לְכַתֵּב אֶת סִפְרֵי הַתּוֹרָה, כִּיּוֹן שֶׁהוּא עוֹמֵד לַעֲלוֹת לְהָר נְבוֹ כְּדִי לְהַסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם.

תְּהֵלִים / יוֹם כ"א לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"ד - ק"ה

בְּתֵהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם, בְּפָרֵק ק"ה מְדַבֵּר עַל הַהִיסְטוֹרְיָה וְהָאֲרֻעִים שֶׁקָּרוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד שֶׁנִּכְנְסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

הַפָּרֵק מְסַפֵּר לָנוּ כִּיצַד ה' הִבְטִיחַ אֶת הָאֶרֶץ לְאַבְרָהָם, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵיוּ צָרִיכִים לְרַדֵּת לְמִצְרַיִם בְּגַלְל הָרָעֵב, כִּיצַד ה' הוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. אֶת כָּל הַנְּסִים שֶׁקָּרוּ עַד שֶׁהֵם הִגִּיעוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. זֶה מְאֹד מְעַנֵּן לְרְאוֹת כִּיצַד כָּל תּוֹלְדוֹת הָעָם הִיְהוּדִי כְּתוּבִים בְּפָרֵק הַזֶּה.

בְּסוּף הַפָּרֵק נֶאֱמַר "וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִים" - ה' לָקַח אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִהַגּוֹיִים וְנָתַן אוֹתָהּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהָרִי ה' תִּכְנֶן מַלְכַּתְחֵלָה שֶׁהָאֶרֶץ תִּהְיֶה שִׁיכָת לָהֶם.

זו היתה בעצם הסבה לשמה ה' תכנן את הכל. הוא רצה שנקבל את התורה ונקיים את מצוותיה בארץ ישראל.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ג (כ"א תשרי שנה פשוטה)

באגרת זו, האדמו"ר הזקן אומר לחסידים עד כמה חשוב שלא לבזבז זמן בבית הכנסת, למשל הזמן שבין תפילת מנחה וערבית, על דבורי שטות. יש להשתמש בזמן הזה כדי ללמד תורה. האדמו"ר הזקן בותב מה קורה כשעשרה יהודים מתכנסים יחד למשל עבור מנין, וכשנבין זאת, אף פעם לא נרצה לבזבז זמן בבית הכנסת.

הגמרא אומרת שבש"הודי יושב ולומד תורה, ה' נותן לו שכר. כאשר עשרה יהודים מתכנסים יחד, ה' שוכן שם.

מה ההבדל?

השכר הוא שה' נותן ליהודי הזכות להבין את תורת ה' ולהרגיש שה' נמצא שם כשהוא לומד. זה גם מה שיהודי מרגיש בעת התפלה.

אבל כשאומרים שה' שוכן שם, הכוונה היא אחרת לגמרי. ה' נמצא שם כל כך בעוצה, שיהודי לא יכול להרגיש במקום אחר בעולם. רק בגן עדן ה' נותן לנשמה את הכח להרגיש את נוכחותו, אבל כאן בעולם אין אפשרות להרגיש זאת בשום מקום מלבד במנין.

אפלו מלאכים לא יכולים לשאת את החיות החזקה של ה' שנמצאת כאשר יהודים מתכנסים יחד. אם מלאה מגיע למקום שבו יש מנין (עשרה) יהודים, אפלו שהם אינן מתפללים או לומדים, הוא יתבטל ולא יתקיים עוד בגלל החיות המיוחדת של ה' ששורה שם.

היום יום / כ"א תשרי

מנהגנו: בהושענא רבה אמרים את כל פְּרֻשֵׁת דְּבָרִים. לא אמרים שנים מקרא ואחד תרגום לפְּרֻשֵׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה עַד עָרֵב שִׁמְחַת תּוֹרָה. (הרבי רש"ב הורה לאנשים מסויימים לומר את פְּרֻשֵׁת וְזֹאת הַבְּרָכָה עִם רִש"י בְּהוֹשַׁעְנָא רַבָּה, אֲבָל זֶה אֵינָה הוֹרָאָה לְרַבִּים).

לפני הלל בהושענא רבה, מסירים את שתי הטבעות העליונות מהלולב, אולם משאירים את שלושת הטבעות למטה המחברות את הלולב להדסים ולערבות.

טובלים חלה בדבש, אבל לא בשמיני עצרת ושמחת תורה

ספר המצות / מצות עשה מ"ג, מ"ג, מ"ה, מ"ו, מ"ז, מ"ח, נ', נ"א

היום לומדים שמונה מצוות אודות הקרבת שמונה קרבנות מיחדים המקרבים בחגים.

1. **מצות עשה מ"ג** – מקריבים קרבן נוסף (מוסף) בכל אחד מימי חג הפסח.
2. **מצות עשה מ"ד** – ביום השני של חג הפסח מקריבים את קרבן העמר.
3. **מצות עשה מ"ה** – חמשים יום אחרי הקרבת קרבן העמר, מקריבים את קרבן עצרת (שבועות).
4. **מצות עשה מ"ו** – בשבועות מקריבים את שתי הלחם העשויים חמץ.
5. **מצות עשה מ"ז** – בראש השנה מקריבים קרבן נוסף (מוסף).

6. **מצות עשה מ"ח** – ביום כפור מקריבים קרבן נוסף (מוסף).
7. **מצות עשה נ"א** – מקריבים קרבנות נוספים מדי יום בחג הסוכות.
8. **מצות עשה נ"א** – בשמיני עצרת מקריבים קרבן נוסף (מוסף).

רמב"ם / הלכות תמידין ומוספין פרקים ו', ז', ח'

היום לומדים עוד על הקרבת הקרבנות שמינינו למעלה.

פרק ו' – הפרק הזה ברמב"ם הוא כמו קריאת ספור, כיצד הכהנים היו מתעוררים בבקר כדי לבצע את עבודתם במקדש.

פרק ז' – לומדים אודות הקרבת קרבן מיוחד בראש חודש, הקרבנות המקריבים בפסח וקרבן העמר, אודות אופן קצירת התבואה לקרבן העמר: בערב פסח היו קושרים את התבואה בערמות תוך שהיא עדין צומחת כדי שיהיה קל יותר ללקט יחד. אחרי החג, כלם היו באים להשתתף בקציר. שליחי בית הדין היו שואלים שאלות, כל שאלה שלוש פעמים בקול, כדי לוודא שכלם שמעו והבינו את המתרחש:

האם באה (שקעה) השמש? שאלו שלוש פעמים וכלם יחד ענו כן.

מגל (כלי חתוך תבואה) זה? שלוש פעמים וכלם ענו יחד כן.

סל זה? כן.

שבוע זה?

האקצור? כן! כן! כן!

הרמב"ם מסביר כיצד הכינו את הקרבן.

פרק ח' – לומדים על שני הלחם שהיו חמץ שהיו מקריבים על גבי המזבח בשבועות.

זרכי החסידות / הוראות

בהושענא רבה נוטלים ידים ואוכלים סעודה. המנהג הוא לאכול קרעפֿלך במהלך סעודה זו.

להקפות של שמיני עצרת ושמחת תורה (שבחוץ לארץ אלו שני ימים נפרדים), מנהגנו הוא שכלם מגיעים לבית הכנסת, אפלו התינוקות, כפי שעושים בעת שמיעת עשרת הדברות.

פעם בהתוועדות לפני הקפות, הרבי דבר על כך שכלם צריכים להגיע להקפות, אפלו הבנים והבנות הקטנים. אז הסתכל הרבי על ילדה קטנה שהיתה במקום ואמר "בולל ילדה קטנה שיכולה להראות לגברים דגמה כיצד לשיר ולרקד בחיות, כל עוד שאינה בת שלוש, שאז היא צריכה להקפיד על צניעות ולא לשיר בפני גברים".

גאולה ומשיח / אתה הראת

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

לפני הקפות בשמיני עצרת/ שמחת תורה אומרים 17 פסוקים. הראשון הוא "אתה הראת".

הפסוקים האלו מלמדים מדוע יש לשמח בשמחת תורה.

בהתוועדות לפני הקפות, הרבי נהג להסביר את הפסוקים. בשנת ה'תשנ"ב, הרבי הסביר ואמר שהפסוק האחרון מוכיח כיצד כל הפסוקים שקדמו לו עוסקים במשיח.

הפסוק האחרון "כי מציון תצא תורה" לקוח מהנביא ישעיה, המנבא על זמן ביאת המשיח שבו הגויים יעלו בעקבות היהודים לירושלים כי משם תצא התורה.

הרבי אומר שבפסוק זה רמז ענין נוסף. המילה כי יכולה להתפרש כמלת סבה או כמלת שאלה מתי? הפסוק הזה אומר שכל הדברים שלמדנו ב16 הפסוקים הראשונים יקרו במילואם. מתי? "מציון תצא תורה- כאשר משיח יבוא.

(ראה שיחת ליל שמחת תורה ה'תשנ"ב, ספר השיחות תשנ"ב עמוד 37)